

Arrest

nr. 164 793 van 25 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 In eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind
 X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 28 december 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.T.M.A.M. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjiiitisch Arabier die de Iraakse nationaliteit bezit en afkomstig is uit Al Hurriyah, Bagdad (Irak).

Gezien uw vader in de jaren 1980 politiek gevangene was en na zijn vrijlating niet meer kon werken, was het voornamelijk uw moeder die voor de familie zorgde. U zelf begon destijds te werken als

zelfstandig elektricien. In 2008 stelde u evenwel u kandidatuur bij de verkeerspolitie van Bagdad. Na loting mocht u in september 2008 uw opleiding starten.

Nadien werkte u steeds als Shurti bij het Directoraat van Al Karkh. Na enkele jaren begon u informatica te studeren aan de universiteit. Niet veel later ging u aan de slag bij de motorbrigade van de verkeerspolitie van Al Karkh, een job die u uitoefende tot kort voor uw vertrek uit Irak in mei 2015. Kort voor uw vertrek werd u nog gepromoveerd tot onderofficier, met name Naib Arif (Korporaal).

Persoonlijke problemen kende u niet, maar gezien er op de plaatsen waar u als agent bij de verkeerspolitie stond vaak aanslagen plaatsvonden, u verschillende incidenten had meegemaakt (weliswaar zonder gewond te raken), af en toe collega's van de verkeerspolitie bij aanslagen gewond raakten of om het leven kwamen, en u de algemene situatie in Bagdad niet stabiel achtte, besliste u eind april 2015 uw job te verlaten, en enkele dagen later, met name op 3 mei 2015, ook Bagdad te verlaten. Via Turkije, Griekeland, en Servië reisde u uiteindelijk naar België, alwaar u op 24 mei 2015 aankwam. Enkele dagen later, op 26 mei 2015, vroeg u hier asiel aan. Uw vrouw, (H.F.J.A.Z.) (OV-nummer: 8.068.376), verliet Bagdad niet veel later, met name op 18 juni 2015, en vroeg uiteindelijk op 6 juli 2015, om dezelfde reden als u, asiel aan in België.

Ter staving van uw identiteit legde u uw Iraakse identiteitskaart neer, alsook uw nationaliteitsbewijs, uw woonstbewijs, uw rantsoenkaart, uw huwelijksakte, de identiteitskaart van uw vrouw, jullie beide verkiezingskaarten, uw studentenkaart en een kopie van een oud nationaliteitsbewijs. Daarnaast legde u ook een kopie van uw badge bij de verkeerspolitie neer, uw naambordje, en enkele foto's.

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst dient vermeld te worden dat het Commissariaat-generaal op basis van de door u afgelegde verklaringen geen reden heeft om te twijfelen aan het feit dat u destijds, met name van september 2008 tot uw vertrek in mei 2015 als agent werkzaam was bij de verkeerspolitie van Bagdad (Gehoorverslag CGVS, 9 september 2015, pp.), al merkt het Commissariaat-generaal wel op dat het bevreemdend is dat u slechts enkele documenten ivm uw werk wist neer te leggen.

Verder dient opgemerkt te worden dat er louter als gevolg van uw beroepsbezigheden bij de verkeerspolitie van Bagdad niet noodzakelijk een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van uw persoon bestaat, te meer u slechts Naib Arif van graad was. Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient u immers aannemelijk te maken dat u omwille van uw activiteiten tevens het slachtoffer was van vervolgingsfeiten in de vluchtelingrechtelijke zin, of er in de toekomst aan blootgesteld dreigt te worden.

Hierin bent u evenwel niet geslaagd. U wist immers niet aannemelijk te maken dat u omwille van uw profiel als agent bij de verkeerspolitie persoonlijk gevisieerd werd en bijgevolg een gegronde vrees voor vervolging koestert. Zo blijkt duidelijk uit uw verklaringen dat u persoonlijk geen problemen had en dat u uw job uiteindelijk enkel besliste te verlaten omdat u zich vaak op plaatsen in Bagdad bevond waar willekeurige aanslagen gepleegd werden (Gehoorverslag CGVS, 9 september 2015, p. 15). U verduidelijkte dit zelfs door te stellen dat jullie als agenten van de verkeerspolitie niet zelf gevisieerd werden, maar dat jullie, met alle gevolgen vandien, gewoon vaak aanwezig waren op plaatsen waar er aanslagen werden gepleegd op pelgrims, burgers, enz., of waar belangrijke personen aangevallen werden, (Gehoorverslag CGVS, 9 september 2015, pp. 15-16); en dat dit de enige reden voor uw vertrek was.

Gelet op dit alles, en in het bijzonder het feit dat u als politieagent schrik had om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in Bagdad, is het niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder

geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde.

Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM)

de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten wijzigen deze appreciatie niet, daar ze enkel uw identiteit en nationaliteit bevestigen, welke door het Commissariaat-generaal geenszins worden betwist. De andere door u neergelegde documenten, alsook hun bewijswaarde, werden reeds hierboven besproken.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat ook in het dossier van uw vrouw, (H.F.J.A.Z.) (OVnummer: 8.068.376), uw broer, (Z.A.M.A.T.) (OV-nummer: 8.087.492), en uw neef, (L.R.H.A.Q.) (OV-nummer: 8.087.755), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.H.F.J. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjiitisch Arabische die de Iraakse nationaliteit bezit en afkomstig is uit Al Amel/Al Hurriyah, Bagdad (Irak).

U zelf liep lagere school en hebt nooit gewerkt. In 2011 trouwde u met (M.A.M.A.T.) (OVnummer: 8.068.376). Hij werkte sinds 2008 als Shurti bij de verkeerspolitie van Bagdad, met name bij het Directoraat van Al Karkh. Na enkele jaren begon hij informatica te studeren aan de universiteit. Niet veel later ging hij aan de slag bij de motorbrigade van de verkeerspolitie van Al Karkh, een job die hij uitoefende tot kort voor zijn vertrek uit Irak in mei 2015. Kort voor zijn vertrek werd hij ook nog gepromoveerd tot onderofficier, met name Naib Arif (Korporaal).

Persoonlijke problemen kenden jullie niet, maar gezien er op de plaatsen waar uw man als agent bij de verkeerspolitie stond vaak aanslagen plaatsvonden, hij verschillende incidenten had meegemaakt (weliswaar zonder gewond te raken), af en toe collega's van uw man bij aanslagen gewond raakten of om het leven kwamen, en jullie de algemene situatie in Bagdad niet stabiel achtten, besliste uw man eind april 2015 zijn job te verlaten, en enkele dagen later, met name op 3 mei 2015, ook Bagdad te verlaten. Via Turkije, Griekeland, en Servië reisde hij uiteindelijk naar België, alwaar hij op 24 mei 2015 aankwam. Enkele dagen later, op 26 mei 2015, vroeg hij hier asiel aan. Uzelf bleef nog even in Bagdad, maar enige tijd later besliste u alsnog uw man achterna te reizen. U verliet Bagdad niet veel later, met name op 18 juni 2015, en reisde uiteindelijk via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk naar België, waar u op 6 juli 2015, om dezelfde reden als uw man, asiel aanvroeg.

Ter staving van uw identiteit legde u uw Iraakse identiteitskaart neer, alsook uw nationaliteitsbewijs en verkiezingskaart. Uw man legde dezelfde documenten neer, alsook zijn woonstbewijs, rantsoenkaart, jullie huwelijksakte, zijn studentenkaart en een kopie van een oud nationaliteitsbewijs. Daarnaast legde hij ook een kopie van zijn badge bij de verkeerspolitie neer, zijn naambordje, en enkele foto's.

B. Motivering

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw man (M.A.M.A.T.) (OV-nummer: 8.068.376), werden aangebracht. Aangezien inzake zijn asielaanvraag werd beslist dat er geen elementen voorhanden zijn waarom jullie dienen te vrezen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of waarom jullie een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan ook aan u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus niet toegekend worden.

De beslissing van uw man luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst dient vermeld te worden dat het Commissariaat-generaal op basis van de door u afgelegde verklaringen geen reden heeft om te twifelen aan het feit dat u destijds, met name van september 2008 tot uw vertrek in mei 2015 als agent werkzaam was bij de verkeerspolitie van Bagdad (Gehoorverslag CGVS, 9 september 2015, pp.), al merkt het Commissariaat-generaal wel op dat het bevreemdend is dat u slechts enkele documenten ivm uw werk wist neer te leggen.

Verder dient opgemerkt te worden dat er louter als gevolg van uw beroepsbezigheden bij de verkeerspolitie van Bagdad niet noodzakelijk een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van uw persoon bestaat, te meer u slechts Naib Arif van graad was. Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient u immers aannemelijk te maken dat u omwille van uw activiteiten tevens het slachtoffer was van vervolgingsfeiten in de vluchtelingrechtelijke zin, of er in de toekomst aan blootgesteld dreigt te worden.

Hierin bent u evenwel niet geslaagd. U wist immers niet aannemelijk te maken dat u omwille van uw profiel als agent bij de verkeerspolitie persoonlijk gevisieerd werd en bijgevolg een gegronde vrees voor vervolging koestert. Zo blijkt duidelijk uit uw verklaringen dat u persoonlijk geen problemen had en dat u uw job uiteindelijk enkel besliste te verlaten omdat u zich vaak op plaatsen in Bagdad bevond waar willekeurige aanslagen gepleegd werden (Gehoorverslag CGVS, 9 september 2015, p. 15). U verduidelijkte dit zelfs door te stellen dat jullie als agenten van de verkeerspolitie niet zelf gevisieerd werden, maar dat jullie, met alle gevolgen vandien, gewoon vaak aanwezig waren op plaatsen waar er aanslagen werden gepleegd op pelgrims, burgers, enz., of waar belangrijke personen aangevallen werden, (Gehoorverslag CGVS, 9 september 2015, pp. 15-16); en dat dit de enige reden voor uw vertrek was.

Gelet op dit alles, en in het bijzonder het feit dat u als politieagent schrik had om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in Bagdad, is het niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is.

Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten wijzigen deze appreciatie niet, daar ze enkel uw identiteit en nationaliteit bevestigen, welke door het Commissariaat-generaal geenszins worden betwist. De andere door u neergelegde documenten, alsook hun bewijswaarde, werden reeds hierboven besproken."

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat ook in het dossier van uw schoonbroer, (Z.A.M.A.T.) (OV-nummer: 8.087.492), en de neef van uw man, (L.R.H.A.Q.) (OVnummer: 8.087.755), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een eerste middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, artikelen 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij benadrukken dat hun identiteit, herkomst en nationaliteit niet worden betwijfeld, dat zij documenten neerlegden en dat zij werkelijk trachtten hun aanvraag te expliciteren.

Verzoeker heeft gepreciseerd waarom hij onmogelijk meer documenten van zijn werk kon bijbrengen. Verzoekende partijen geven een algemene uiteenzetting inzake de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Zij vervolgen:

“De verzoeker heeft gepreciseerd de problemen die hij heeft gekend in Irak. Als hij was niet persoonlijk geïnterviewd, hij werkt bij de verkeerspolitie en, in dit feit, hij kan geïnterviewd worden.

Men kan weten dat de politie, de ministerie zijn geïnterviewd door de milities.

Het CGVS geeft een subjectieve conclusie”.

Verzoekende partijen verwijzen naar artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet. Zij geven andermaal enkele algemene theoretische beschouwingen over de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Volgens hen stelt het CGVS zich geen vragen over de behoefte “aan ‘effective’ en ‘non temporaire’ bescherming van de verzoekers”.

2.1.2. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Volgens hen is het verkeerd van het CGVS om te stellen dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is. Verzoekende partijen citeren uit algemene informatie omtrent de situatie in Bagdad.

Verzoekende partijen stellen verschillende redenen te hebben om een onmenselijke behandeling te vrezzen. Tevens stellen zij duidelijk in de onmogelijkheid te zijn om terug te keren naar Irak en Bagdad.

2.2.1. De door verzoekende partijen aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet werd met ingang van 1 september 2013 opgeheven. Bijgevolg kan de schending van dit artikel niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissingen.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.5. Inzake de door verzoekende partijen aangevoerde asielmotieven wordt in de bestreden beslissingen gesteld als volgt:

“Vooreerst dient vermeld te worden dat het Commissariaat-generaal op basis van de door u afgelegde verklaringen geen reden heeft om te twifelen aan het feit dat u destijds, met name van september 2008 tot uw vertrek in mei 2015 als agent werkzaam was bij de verkeerspolitie van Bagdad (Gehoorverslag CGVS, 9 september 2015, pp.)

(...)

Verder dient opgemerkt te worden dat er louter als gevolg van uw beroepsbezigheden bij de verkeerspolitie van Bagdad niet noodzakelijk een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van uw persoon bestaat, te meer u slechts Naib Arif van graad was. Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient u immers aannemelijk te maken dat u omwille van uw activiteiten tevens het slachtoffer was van vervolgingsfeiten in de vluchtelingrechtelijke zin, of er in de toekomst aan blootgesteld dreigt te worden.

Hierin bent u evenwel niet geslaagd. U wist immers niet aannemelijk te maken dat u omwille van uw profiel als agent bij de verkeerspolitie persoonlijk gevisieerd werd en bijgevolg een gegronde vrees voor vervolging koestert. Zo blijkt duidelijk uit uw verklaringen dat u persoonlijk geen problemen had en dat u uw job uiteindelijk enkel besliste te verlaten omdat u zich vaak op plaatsen in Bagdad bevond waar willekeurige aanslagen gepleegd werden (Gehoorverslag CGVS, 9 september 2015, p. 15). U verduidelijkte dit zelfs door te stellen dat jullie als agenten van de verkeerspolitie niet zelf gevisieerd werden, maar dat jullie, met alle gevolgen vandien, gewoon vaak aanwezig waren op plaatsen waar er aanslagen werden gepleegd op pelgrims, burgers, enz., of waar belangrijke personen aangevallen werden, (Gehoorverslag CGVS, 9 september 2015, pp. 15-16); en dat dit de enige reden voor uw vertrek was.

Gelet op dit alles, en in het bijzonder het feit dat u als politieagent schrik had om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in Bagdad, is het niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.”

Verzoekende partijen voeren geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de voormelde, pertinente en terechte motieven. Zij beperken zich er immers toe op algemene, niet nader uitgewerkte en ongefundeerde wijze te stellen dat verzoeker als (voormalig) lid van de verkeerspolitie door milities kan gevisieerd worden. Hiermee doen zij hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde motieven en tonen zij niet aan dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Zij dienen dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier in gebreke.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) kunnen hoogstens een bewijs vormen voor de identiteit en herkomst van verzoekende partijen en de (voormalige) beroepsactiviteiten van verzoeker. Zij kunnen aldus geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen dat de situatie in Bagdad van zulke aard zou zijn dat zij beantwoordt aan de voormelde criteria. Uit de informatie zoals geciteerd in het onderhavige verzoekschrift (rechtspiegingsdossier, stuk 1) en zoals toegevoegd aan het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden minder gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad verder opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht.

Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het "Upper Tribunal" (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk op grond van dezelfde feitelijke vaststellingen als deze in voornoemde landeninformatie tot de conclusie komt dat er in de stad Bagdad geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn (*AA (Article 15(c)) Iraq CG*, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>, punt 118 e.v.).

Daarnaast heeft het EHRM zijn standpunt bevestigd omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak. Het EHRM heeft daarbij gesteld dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak sinds juni 2014 verslechterd is, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, *J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, § 53, § 54, § 55).

Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Verzoekende partijen tonen mede gelet op het voorgaande niet aan dat zij vroeger reeds zijn vervolgd of slachtoffer zijn geweest van ernstige schade. Bijgevolg kunnen zij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS